

Een 'Fantastisch' Programma

Joseph Haydn (1732-1809)

Trio in G groot Hoboken XV:15 (1790)

fluit-cello-piano

Albert Roussel (1869-1937)

Joueurs de Flûte opus 27 (1927)

fluit-piano

Robert Schumann (1810-1856)

3 Fantasiestücke opus 73 (1849)

cello-piano

Pauze (Syrinx van **Claude Debussy** voor fluit solo)

Frédéric Chopin (1810-1849)

Polonaise opus 26-1 in cis klein (1836)

piano solo

Florent Schmitt (1870-1958)

Chant Elégiaque (1903)

cello-piano

Eshkhemet (oude Armeens volksmuziek)

cello solo

George Gershwin (1898-1937)

Porgy and Bess (1935) Arrangement: Arie Boers

fluit-cello-piano



Joseph Haydn



Albert Roussel



Robert Schumann



Claude Debussy

Programmatoelichting

Laat u meevoeren door de klanken van die zeldzame creatieve geesten die in staat zijn om u binnen enkele minuten in een 'fantastische' wereld van uiterst originele invallen te brengen, vaak geïnspireerd door poëzie, mythologie en religie; waar ambacht spel wordt, werkelijkheid droom, aarde hemel....

Joseph Haydn, leverancier van vele in opdracht geschreven werken, stijgt ver boven zijn ambachtelijke vaardigheden uit en speelt een prikkelend spel met thema's, harmonieën en vorm.

Albert Roussel tilt ons op naar mystieke en niet-westerse sferen, waar vier fluitspelers ons een blik gunnen in hun leefwereld.

De heftig bewogen romanticus **Robert Schumann** maakt ons in de oorspronkelijk voor klarinet en piano gecomponeerde 'Fantasiestücke' deelgenoot van zijn poëtische tederheid en vurige energie, daarbij op grillige wijze uitdrukking gevend aan zijn gemoed...

Daarna wijzen de amoureuze intenties van Syrinx en Pan ons de weg terug naar het toneel, precies zoals **Claude Debussy** het bedoelde, namelijk als muzikale ondersteuning van een toneelstuk.

Uit de zwevende klanken van Debussy doemt een thema van **Frédéric Chopin** op, waarmee we middenin de Polonaise in cis klein beland zijn. Maar na de romantische pianostijl keren we toch weer terug naar de ijle sferen van Claude Debussy...

Klagende celloklanken, zwevende guirlandes en akkoorden in de piano, op zoek naar vrijheid van harmonie en timing: Wagneriaanse Jugendstil in de Chant Elégiaque van **Florent Schmitt**, als een geparfumeerde brief op de leestafel van Louis Couperus....

Eenzaam klinkt de doudouk....de avond valt en een roodgouden gloed kleurt de Armeense bergen; bij de waterput een dromend ezeltje....

En tenslotte de dramatische en hartstochtelijke liefde tussen Porgy en Bess, die **George Gershwin** in een heel persoonlijke stijl verklankt: Intiem verlangen, passie en gevaar; een synthese van jazz en klassiek.



Frédéric Chopin



Florent Schmitt



Doudoukspeler



George Gershwin